

I KDYŽ SE NIC
NEDĚJE, DĚJE
SE NĚCO.

PHILIPP LÖHLE PŘES ČÁRU

PREMIÉRA 4. ZÁŘÍ 2021
V DIVADLE ROKOKO

REŽIE
PŘEKLAD
SCÉNA A KOSTÝMY
DRAMATURGIE
HUDBA

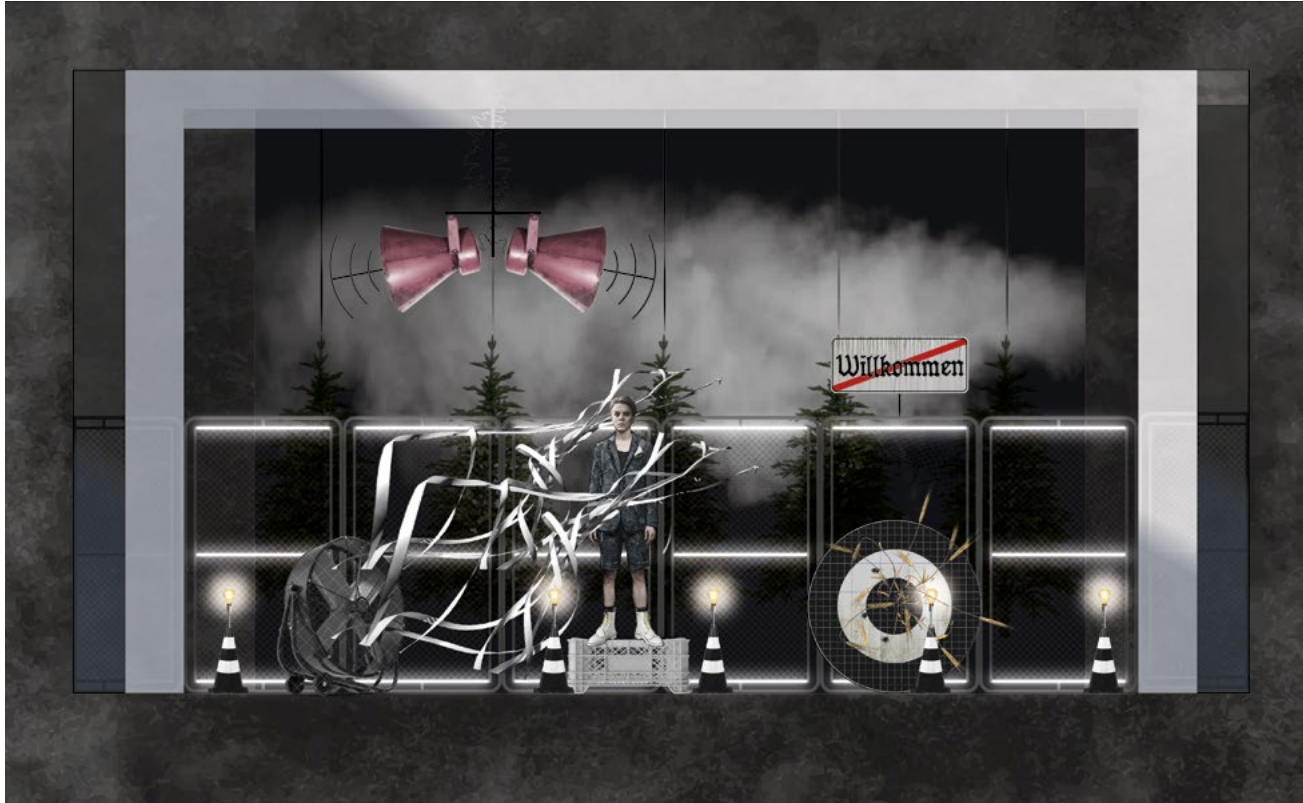
TOMÁŠ LOUŽNÝ
JANA SLOUKOVÁ
PETR VÍTEK
KRISTINA ŽANTOVSKÁ
JINDŘICH ČÍŽEK

OBSAZENÍ

MILAN KAČMARČÍK
VIKTOR DVOŘÁK
PETR KONÁŠ
TOMÁŠ MILOSTNÝ
ZDENĚK PIŠKULA
ZDENĚK VENCL
EVELLYN PACOLÁKOVÁ
EVA LEINWEBEROVÁ
ELIŠKA FRIEDRICHOVÁ
DARIJA PAVLOVIČOVÁ

NÁPOVĚDA VERONIKA KOUDELKOVÁ
INSPICE TOMÁŠ SLAVÍK

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu
Zbyněk Simčíšín. Zvuk Ondřej Sýkora a David
Tůma. Světla Marek Sucharda a Filip Jukl.
Technika pod vedením jevištního mistra Lud'ka
Blažka. Rekvizity Iveta Havlová a Michal Hakl.
Garderoba Věra Chalupová a Marcela Černá.
Maskérna Kristýna Koryntová, Nina Jirasová
a O'lga Fridrichová. Kostýmy vyrobila krejčovna
Městských divadel pražských pod vedením
Evy Duškové. Fotograf inscenace Patrik
Borecký. Výroba dekorace Petr Vaňáč,
CENTRUM REKLAMY s.r.o.

Scénografické návrhy Petra Vítka

**„... VŠECHNO, CO TVŮJ
MOZEK VYPLIVNE JAKO
DOMNĚLOU PRAVDU,
MŮŽE STEJNĚ TAK BÝT
TA NEJVĚTŠÍ HOVADINA.“**

... Paradoxně je snazší vytvořit dobrý příběh, když toho víte málo, když existuje méně dílků, které je potřeba sestavit do celkového obrázku. Naše uklidňující přesvědčení, že svět dává smysl, spočívá na bezpečném základě – máme totiž neomezenou schopnost přehlížet naši vlastní nevědomost.

– *Myšlení rychlé a pomalé*, Daniel Kahneman

SLOVO AUTORA

(vybráno z rozhovoru Kristiny Žantovské s Philippem Löhlem pro časopis *Moderní divadlo*)

„Formát protokolu možná zrcadlí náš rozlámaný, globalizovaný svět, ve kterém žijeme. Chtěl jsem si ale také hrát s tím, co je pravdivé. Co je to pravda? Formát protokolu navozuje pocit, že všechno, co je napsané, musí být pravdivé, protože to zní objektivně. A protokol také na jevišti dodává napětí – tím, že se vysloví. Když uvedete datum, hodinu a jméno, zdá se, že je ten určitý okamžik velmi důležitý, ačkoli takový být nemusí. Chtěl jsem s tím experimentovat. Všechny ty poznámky pod čarou (jsou vůbec inscenovatelné?) to ještě víc komplikují. Navíc můžete přeskakovat z místa na místo, v čase i mezi postavami, protože to formát dovoluje. A dovést protokol k jeho vlastnímu paradoxu, dvěma koncům, což je pravým opakem srozumitelného a nezpochybnitelného záznamu.“

(...)

Nechci svými hrami nikoho plašit nebo burcovat, protože to bych musel nejdřív všemu nebo aspoň něčemu rozumět. Ale myslím si, že divadlo je dobré místo na kladení otázek; kde jinde prověřovat systémy, přehrávat situace a dívat se, jak se v nich lidé chovají. Rád si z normálního života vybírám absurdní situaci a postavím ji na scénu. Někdo říká, že mé postavy nejsou chytré, chovají se hloupě, ale podle mě takoví prostě jsme, i já. Pouze zvenjšku nebo zpětně pochopíme, jak bylo naše chování iracionální. Mám rád tragikomedií, ve které najdete uvnitř temnoty záblesky naděje.“

SLOVO REŽISÉRA

V Randhausenu, malém zapadákově na hranicích mezi Německem a Českou republikou, se stane něco mimořádného, asi. Přirozeně očekáváme, že tak mimořádná událost bude mít příčinu, že se nestala jenom tak náhodou. Je pro nás těžké uvěřit, že když se stane něco velkého a důležitého, nemusí to

mít vůbec žádný důvod. A právě proto, že je to tak těžké, sepisuje Philipp Löhle protokol událostí o příhraniční vesnici, událostí, které vedly ke... (než budete pokračovat dál ve čtení, věnujte čas autorské poznámce pod čarou, prosím)... ke třetí světové válce nebo také možná k úžasnému a nádhernému míru mezi všemi živými bytostmi na zemi. Právě proto se v protokolu, který pod krycím jménem „divadelní hra“ inscenujeme, objevují padající pytle jablek odrůdy Braeburn nebo lámající se ledovce. I ten padající pytel jablek přece musí mít důvod, přece nespádl jen tak, jinak by se v zápisu neocitl. Ale co když ano, co když láska ani násilí nemusí mít důvod, co když se věci prostě dějí a my se jen snažíme v tom strašném chaosu zorientovat a neutopit se. Je víc vzrušující žít v říši příběhů než ve statistických tabulkách.

Löhleho hra totiž upozorňuje, že v našem každodenním životě zůstává dost věcí pod čarou. Rádi bychom si něco přečetli, naučili se, zjistili si, někoho navštívili, udělali něco úplně jinak a něco vůbec ne... Na to všechno myslíme, rádi bychom to všechno udělali, ale nikdy to neuděláme. Všechno to zůstává jen jako nevyslovená možnost a z takových možností, z takové complexity vnitřního prožitku okolního světa, z trýznivé a spásné imaginace, z představy

toho, co by mohlo být, se náš vnitřní svět skládá. Philipp Löhle se takový svět snaží svým psaním postihnout a je to snaha, která nemůže mít konce. Každá myšlenka obsahuje podmyšlenku, každé rozhodnutí, které se stalo, obsahuje všechna rozhodnutí, která se nestala.

Jeho protokol je pravděpodobně založen na výpovědích svědků, všech postav, které se ve hře objevují, a stejně tak mnohých, které se v ní nikdy neobjeví. Postavy jsou v takovém případě otiskem skutečných lidí, nebo se jím alespoň snaží být... Lidi o sobě a své minulosti ale neříkají pravdu, vyprávějí příběhy a v nich chtějí být hlavními a hlavně kladnými hrdiny (a to platí desetinásob tváří v tvář třetí světové válce). Upravujeme si minulost, abychom v ní vystupovali v příznivějším světle, a časem takové minulosti uvěříme. Příběh převáží nad skutečností.

Proto je nasnadě ptát se, zda je cokoli, co vychází z výpovědí těchto fiktivně skutečných postav, reálné. A pokud není nic jisté, ani fikce samotná, jak lze něco takového převést na jeviště. Jak zachovat nejistotu vyprávění, jeho subjektivitu a zároveň respektovat zdánlivou faktičnost a přesnost protokolu.

TOMÁŠ LOUŽNÝ

V další větě následuje spoiler – spoiler je část díla, která vyrazuje zápletku nebo rozuzlení jiného díla, v tomto případě Löhleho hry *Přes čáru*. Spoilery lze najít třeba v recenzích, na *Wikipedii* ve člancích o filmech, knihách, divadelních hrách apod. Stalo se nepsaným zvykem, že autor před takovým spoilerem čtenáře varuje, aby ho mohli přeskóčit, což právě teď jako autor této poznámky činím. To vede k několika možnostem jednání v závislosti na vašem mentálním nastavení: 1) inscenaci jste neviděli a chcete se nechat překvapit, pak nebudete pokračovat ve čtení, 2) inscenaci jste neviděli, ale o překvapení z děje vám nejde, tedy pokračujete ve čtení, 3) inscenaci jste neviděli a ani vidět nechcete a pak tuto poznámku vůbec nepřečtete a všechno je tak v zásadě jedno.

Scénografické návrhy Petra Vítka

AUTOR

PHILIPP LÖHLE

Studoval historii, divadlo, média a německou literaturu v Erlangenu a v Římě. Svě první práce publikoval za studií; působil jako novinář, vytvořil i několik krátkých filmů a dokumentů. Pro časopis *Deutsche Bühne* píše jednou měsíčně komiks, má svou kapelu sobotka, ve které hraje na banjo, ukulele a zpívá. Za svá dramata (především *Genannt Gospodin*) byl několikrát oceněn. Pracoval jako „rezidentní autor“ v několika německých divadlech: Nationaltheater Mannheim, Staatstheater Mainz, Maxim Gorki Theater Berlin, Staatstheater Nürnberg a v Konzert Theater Bern ve Švýcarsku. V Česku byly uvedeny jeho hry *To tam (Das Ding)* a *Praporky ve větru (Der Wind macht das Fähnchen)*.

TVŮRCI

TOMÁŠ LOUŽNÝ

Režisér, autor a překladatel vystudoval humanitní studia na UK, teorii a kritiku a posléze režii na Katedře činoherního divadla na DAMU. Dvakrát zvítězil v soutěži o krátkou divadelní hru vyhlášenou Knihovnou Václava Havla v New Yorku. Má za sebou řadu inscenací, u několika byl autorem či spoluautorem předlohy, a to jak na oficiálních divadelních scénách (Činoherní studio v Ústí nad Labem, Městská divadla pražská či DJKT v Plzni), tak na nezávislých (Vila Štvanice, Divadlo X10).

PETR VÍTEK

Vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Hradec Králové v oboru matematika a informatika a poté režii, dramaturgii a posléze i scénografii na Katedře

alternativního a loutkového divadla DAMU. Během magisterského studia navázal spolupráci s profesionálními scénami, velmi ho ovlivnila stáž na projektu *1914* režiséra R. Wilsona ve Stavovském divadle. V čínohře kontinuálně spolupracuje s režiséry T. Loužným, A. Svozilem, D. Drábkem a mnohými dalšími. Má za sebou i několik operních projektů, pracuje také pro film a věnuje se grafickému designu.

JINDŘICH ČÍŽEK

Absolvoval skladbu na Konzervatoři Jaroslava Ježka. Zkomponoval hudbu k více než dvaceti inscenacím a filmům. Využívá široké spektrum žánrů od klasiky přes pop k elektronice a sound designu. Nejčastěji spolupracuje se souborem Lachende Bestien a s režiséry M. Hábou a Š. Spišákem na scénách kamenných i alternativních. Hraje s kapelou Kašpárek v rohlíku a příležitostně působí jako herec.

JANA SLOUKOVÁ

V Městských divadlech pražských je od sezony 2019/2020. Absolventka činoherní dramaturgie DAMU paralelně vystudovala obor teorie a kritika. Už během studia na sebe upozornila výraznými inscenacemi se spolužáky D. Špinarem a J. Fričem. Od roku 2008 působila jako dramaturgyně Klicperova divadla v Hradci Králové, kde spolupracovala s režiséry D. Drábkem, V. Morávkem a svými spolužáky J. Fričem, D. Špinarem ad. V roce 2017 se stala uměleckou šéfovou této scény a současně dramaturgyní mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů. Kromě praktické dramaturgie se věnuje překladům z německé dramatické i odborné literatury.

KRISTINA ŽANTOVSKÁ

V Městských divadlech pražských je od roku 2019. Vystudovala dramaturgii na DAMU. V polovině 90. let spoluzakládala

České centrum v New Yorku a přispívala z USA rozhovory s významnými osobnostmi do týdeníku *Respekt*. Jako publicistka spolupracovala i nadále s různými periodiky a médii, v současné době především s *Lidovými novinami* a Českým rozhlasem. Jako dramaturgyně působila v několika pražských divadlech, zkušenost udělala s televizí a dlouhodobě působila v Českém rozhlase (od r. 2000) na různých publicisticko-dramaturgických pozicích.

HERCI

MILAN KAČMARČÍK

V Městských divadlech pražských je od roku 2016. Vystudoval ostravskou konzervatoř a od druhého ročníku hostoval v Divadle Petra Bezruče. Poté působil v Národním divadle moravskoslezském. Na obou ostravských scénách se představil ve výrazných rolích jako Romeo, Roberto Zucco, Orestes ad. V roce 2002 odešel do angažmá v pražském Švandově divadle, kde zůstal do roku 2010, a i tady si zahrál výrazné role (Jean-Pierre Roch v *Čase katů*, Vojcek, Arbenin v *Maškarádě*, Islajev v *Měsíci na vsi* aj.). Průběžně hostoval v Městském divadle v Mostě, Mladé Boleslavi, v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, ve Strašnickém divadle či Na Fidlovačce.

VIKTOR DVOŘÁK

V Městských divadlech pražských je od roku 2009. Po absolvování DAMU nastoupil do angažmá v Moravském divadle Olomouc, kde se představil na tradiční scéně i v alternativním Studiu Hořící žirafy spjatém s osobností D. Drábka. Po třech letech odešel do ostravského Divadla Petra Bezruče. V sezoně 2006/2007 zde získal první místo v divácké anketě za mužský herecký výkon. V Městských divadlech pražských mimo jiných ztvárnil roli Louise Aronsona v inscenaci *Andělé v Americe*

v režii M. Dočekala a získal za ni roku 2019 Cenu Thálie za nejlepší mužský herecký výkon. Dlouhodobě spolupracuje s divadelní společností Aqualung a pohybovým divadlem Veselé skoky. Divákům je dobře známý z televizní obrazovky, hrál v pohádce *Tři bratři* nebo filmu I. Pavláškové *Pražské orgie*. Titulní roli ztvárnil ve filmu *Havel* v režii S. Horáka.

PETR KONÁŠ

V Městských divadlech pražských je od sezony 2018/2019. Po střední škole pro geodety vystudoval Vyšší odbornou školu hereckou v Praze-Michli. Konkurs na roli Romea v Shakespearově *Romeovi a Julii* v Západočeském divadle v Chebu mu přinesl i angažmá a možnost ztvárnit řadu výrazných rolí. Poté přijal nabídku na dalších šest sezon do angažmá v Divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni. Mezi jeho tamější role patřil například Kazimír v *Kazimírovi a Karolíně* Ö. von Horvátha, kníže Václav v Tylových *Krvavých křtinách*, baron Tuzenbach z Čechovových *Tří sester* atd. Do širokého diváckého povědomí se dostal díky mnoha rolím v různých televizních seriálech, například *Ordinace v růžové zahradě 2*, *Cesty domů* a *Modrý kód*.

TOMÁŠ MILOSTNÝ

V Městských divadlech pražských je od roku 2019. Vystudoval na JAMU obor činoherní herectví. Od roku 1999 působil v Divadle Husa na provázku, kde k jeho nejvýznamnějším rolím patřil Smerďakov v *Bratřech Karamazových*, Hugo Pludek v *Zahradní slavnosti*, Kubeš v *Baladě pro banditu*, Rogožin v *Idiotovi*, Švejk a mnoho dalších. Pracoval kontinuálně s mnoha režiséry, výrazné role ztvárnil u V. Morávka nebo J. A. Pitínského. Kromě stálého angažmá spolupracoval často i s Národním divadlem Brno, HaDivadlem, StageArtem, Divadlem Feste a Spolkem sešlých. Divákům je známý i z televize a filmu.

EVELLYN PACOLÁKOVÁ

V Městských divadlech pražských je od roku 2008. Narodila se ve slovenských Košicích. Po studiích na JAMU v Brně nastoupila do angažmá v olomoucké činohře, kde ztvárnila řadu krásných rolí: například Mahulenu v inscenaci *Radúz a Mahulena*, Sylvii ve *Dvou kavalírech z Verony*, Katynku v *Katynce z Heilbronn*, Tat'ánu v *Evženu Oněginovi*, Markétku v obou dílech Goetheho *Fausta* ad. O jejím výrazném hereckém talentu svědčí také Ceny za nejlepší výkon sezony 2000/2001 (Larisa v inscenaci *Bez věna*), sezony 2003/2004 (Beatrice v *Mnoho povyku pro nic*) a především Cena Thálie 2005 pro mladého činoherce do 33 let. Rozhodující vliv na její herecké zrání měl režisér P. Gábor.

ZDENĚK PIŠKULA

Členem Městských divadel pražských je od sezony 2019/2020. Od svých třinácti let je vyhledávaným televizním a filmovým hercem (seriály *Vyprávěj* nebo *Doktoři z Počátků*, filmy *Tři bratři* J. Svěráka a *Zlatý podraz* režiséra R. Špačka). Jeho divadelní cesta vedla přes studium hudebně-dramatického oboru na Pražské konzervatoři. Poté účinkoval například v Divadle U22 či v agentuře Harlekýn. V roce 2016 se zúčastnil taneční soutěže *StarDance* a stal se vítězem.

ZDENĚK VENCL

V Městských divadlech pražských je od sezony 1993/1994. S herectvím začal v amatérském souboru J. K. Tyla v Mostě. Vystudoval báňskou průmyslovku v Duchcově a po maturitě si podal přihlášku na DAMU. V letech 1991–1994 spolupracoval se spolkem Kašpar, po rozdělení souboru odešel v roce 1993 společně se skupinou M. Dočekala do divadla Komédie, kde byl v angažmá až do Dočekalova odchodu do Národního divadla v roce 2002. Následovalo sedmileté období profesní nezávislosti, kdy se intenzivně věnoval kulturistice, ale herectví

nikdy neopustil. Objevoval se na scénách Branického divadla, Divadla Bez zábradlí a Divadla Palace; účinkoval v muzikálech a natáčel pro film a televizi. Do Městských divadel pražských se vrátil v roce 2009.

EVA LEINWEBEROVÁ

Vystudovala herectví a režii na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. V roce 1999 stála u zrodu Divadla Nablízko, ve kterém pak delší čas působila jako režisérka a herečka. Hostovala v divadle Komédie nebo hradeckém Klicperově divadle. Spolupracuje s pražským divadlem Minor a pravidelně se objevuje v televizi i ve filmu.

DARIJA PAVLOVIČOVÁ

Studentka 3. ročníku herectví na Pražské konzervatoři. Začínala v Divadelním ateliéru (Divadlo U22), účastnila se projektu *24 hours play* v Divadle X10 a stále častěji pracuje i pro film a televizi.

ELIŠKA FRIEDRICHOVÁ

Studentka 4. ročníku herectví na Pražské konzervatoři. V prvním ročníku na konzervatoři dostala hlavní roli v dětském muzikálu v divadle Hybernia. Hostovala v Divadle pod Palmovkou a zahrála si ve studentském filmu.

PRVNÍ ŘADA

KLUB DIVÁKŮ MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH

VÍCE ZÁŽITKŮ!
VÍCE VÝHOD!
ABSOLUTNÍ PŘEHLED!

CHCETE MÍT MĚSTSKÁ DIVADLA
PRAŽSKÁ, TEDY DIVADLA ABC,
ROKOKO A KOMEDIE, Z PRVNÍ ŘADY?
RAČTE VSTOUPIT DO NAŠEHO
KLUBU DIVÁKŮ PRVNÍ ŘADA!

VÍCE INFORMACÍ O VÝHODÁCH
PRO ČLENY KLUBU
NAJDETE NA NAŠEM WEBU
WWW.MESTSKADIVADLAPRAZSKA.CZ

BUĎTE V OBRAZE!

PHILIPP LÖHLE
PŘES ČÁRU

Čtvrtá premiéra sezony 2021/22.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Kristina Žantovská.

Grafická úprava Riana Št'áhlavská.

Městská divadla pražská jsou vybavena bezdrátovými mikrofony a zařízením Sennheiser od společnosti PANTER s. r. o.

Autorská práva k dramatickému textu a jeho českému překladu zastupuje Aura-Pont s.r.o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

Skladba skupiny *Bee Gees Stayin' Alive* je v představení užita na základě licence OSA.

bnt attorneys
in CEE

TOTIŽ NIC.

PRAHA
PRAGUE
PRAHA
PRAG

ROKOKO MĚSTSKÁ
DIVADLA PRAŽSKÁ
ABCKOMEDIE